

Թեամբ կը զգուշանան : Ձի մը չկայ որ մատակը տեսնելով՝ չխորնջայ . չըլլայ որ ծերը իր ծերութեանը վատահի , և ոչ երիտասարդը իր ասպրնութեանը . քանի որ վայտը կրակին վրայէն չէ վերցած՝ կ'այրի . քանի որ մարմինը գերեզման չէ զրուած , ցանկութենէ ազատ չէ . մարմինէ ծներ ենք , մարմին մէջ կ'ապրինք , մարմնով կը մեռնինք . բայց դեռ մարմիննիս չմեռած՝ բարի կեանքերնիս կը կորսընցընենք : Համեղ կերակուրը շատ անգամ դէշ պտուկի մէջ կ'աւրուի . ազնիւ գինին հոտած ամանին հոտը կ'առնէ . աստնկ ալ մեր վարքը աս նիւթիս հոտը միշտ կ'առնէ մարմնէն : Հռոմայեցի տիկին մը՝ որ իր աղջիկ քաւակը կ'ուզէ աղէկ կրթել՝ պէտք է որ աս կանոնը պահէ . թէ որ աղջիկը չվայելու տեղ ուզէ երթալ , պէտք է անոր ոտքը կոտրէ . թէ որ չվայլած բանի կը նայի , պէտք է աչքը հանէ . թէ որ չլսելու բաներ մտիկ կ'ընէ , պէտք է ականջը թխէ . թէ որ անօրէնութիւն կ'ուզէ ընել , պէտք է ողջ ողջ զինքը թաղէ :

Նայէ , փաւտինա , թէ որ կ'ուզես աղջկանդ օգուտը տեսնալ , վրան ուրախանալ , իր թշուառ ըլլալու պատճառները վերցուր : Տուն մը հաստատուն կենալու համար՝ շատ սիւներ տակը կը դրուին . անոնց մէկն ալ վերցընելու որ ըլլաս , տունը կը կործանի : Կին ըսածդ անանկ տկար է որ հազար զգուշութեան կարօտ է , ու պզտի պատճառով մը կ'իյնայ : Քանի քանինք գէշ ճամբայ գնացին . չէ թէ կ'ուզէին երթալ , այլ վասն զի իրենք զիրենք գէշ ճամբայ երթալու վտանգը գրին , ուսկից չկրցան ետ կենալ : Իմ ձեռքս է պատերազմի երթալը , բայց յաղթելը իմ ձեռքս չէ :

Վերջին խրատ մը տամ քեզի , ո՛վ փաւտինա . թէ որ կ'ուզես ամեն հոգէ խալըսիլ ու աղջիկդ ալ ամեն վտանգէ խալըսել , սորվեցու իրեն տունը կենալ ու գործքի հետ ըլլալ . վասն զի ձեռքը օգտակար գործքի որ կը զբաղի , միտքը պարապ մտածմունքներու չերթար : Մարդուս պզտիկուց գործած ամեն մէկ

անհամետութիւնը՝ կեանքին մէյմէկ սիւնը կը վերցընէ . խակ դատարկակեցութիւնը թշնամի մըն է , որ ամեն մարմնի մարմններու ու ախտերու դոճերը կը բանայ : Կ'ուզես գիտնալ որ ինչու Հռոմայ օրիորդները դեռ պզտիկուց սիրահարութեան կը սկըսին . խեղճ ողորմելիներուն ծնողացը անհոգութենէն , որ զիրենք օգտակար դորձքերու հետ զբաղեցընելու տեղ՝ պէտք չեղած զբոսանքներու ատեննին պարապ անցընելու տան . ուստի անկարգ մտածմունքներով ու աշուրնուն համարձակութիւն տալով՝ խեղքերնին կը կորսընցընեն ու կամքերնին կ'ապականեն : Ուրեմն ասով խօսքս լմնցընեմ , որ աս ախտէս խալըսելու համար՝ աղջիկդ գործքի ըզբաղեցընելէն զօրաւոր դեղ չկայ :

Մարգրիտի վրայ գիտելիք .

Մարգրիտ կ'ըսուի այն փայլուն կարծր ձերմակ աւ սովորաբար կլորակ նիւթն որ ցեղ մը ոստրէի մէջէն կ'ելլէ , ու գոհարներու կարգը կը սեպուի : Ոստրէն որուն մէջը կը գոյանայ մարգրիտը՝ իրեք չորս անգամ աւելի մեծ է քան զհասարակ ուտելու ոստրէն : Ամեն մէկ ոստրէին մէջէն սովորաբար տաս տասուերկու մարգրիտ կ'ելլէ : Հիներէն ոմանք կը կարծէին որ մարգրիտին ոստրէն ամեն առտու ծովուն երեսը կ'ելլէ ու կը բացուի երկնքին ցօղը ընդունելու համար , ու այն ցօղին կաթիլները կը կարծրանան ու մարգրիտ կ'ըլլան : Ոմանք ալ կը կարծէին որ ոստրէին հաւկըթին սերմն է քարացած . որովհետեւ շատ կենդանեաց ամեն սերմը չաճիր՝ հաւկիթ չըլլար , ոմանք մանր կը մնան , ինչպէս հաւունն ալ : Բայց Ռէտմիւր շատ պատճառներով կը հաստատէ որ մարգրիտը կենդանիէն ելած հիւթ մըն է՝ որ կը կարծրանայ , ինչպէս ուրիշ կենդանեաց փորն ալ քարեր կը գոյանան :

Մարգարտին ազնուութիւնը՝ թէ կոր
 ըլլայ, թէ հաւկթածն, թէ տանձի
 ձևով, և թէ անկանոն, իր փայլունու-
 թեանը ու պայծառութեանը վրայ է.
 աս է մարգարտին ջուրը կոչուածը: Ու-
 մանց ջուրը ճիւղ ճերմակ է, ու եւրո-
 պայի մէջ ամենէն աւելի յարգ աս ու-
 նի. Հնդկներն ու Արաբացիք աւելի
 յարգ կու տան՝ ջուրը դեղնի զարնող
 մարգարտին: Մարգարտի ալ կայ որ կա-
 պարի գոյն է, կայ ալ որ սևի կը զարնէ
 կամ բոլորովին սև է: Ամեն տեսակն ալ
 մաշելով՝ 80 կամ 100 տարիէն յարգը
 կը կորսնցնէ, մանաւանդ ճերմակը
 քառսուն յիսուն տարիէն կը դեղնի,
 յարգէ կ'իյնայ: Հայրն Պուհուր սիրուն
 անդրադարձութիւն մը կ'ընէ մարգար-
 տին վրայ, որ ուրիշ ազնիւ քարերը եր-
 բոր լեռնէն կը հանես՝ փայլուն ու աղւոր
 չեն, բնութիւնը գիրենք կոչուողը
 կը ծնանի, կը թողու որ մարդիկ ա-
 ռուեստով տան անոնց գեղեցկութիւնը
 ու փայլունութիւնը. իսկ մարգարտը
 փայլուն ու կատարեալ կ'իլլէ կեղևէն.
 բնութիւնը իր ետքի ձեռքը կը դնէ ա-
 նոր վրայ՝ դեռ կեղևէն դուրս չելած:

Երբեմն կարգէ դուրս խոշոր մարգար-
 տիտներ ելած են՝ ինչպէս կղէոպատ-
 րային ականյի օղն որ Պլինիոս 80 հա-
 զար լիբէ ստէրլին կ'աժեցնէ: Յամին
 1574 ֆիլիպպոսի երկրորդին գնած մար-
 գարտին ալ՝ որ աղանիի հաւկթի
 չափ էր, 14400 տուքաթ կ'աժէր: Ռո-
 տովֆ ինքնակալինն ալ՝ որ Բոյետիոս
 կը յիշէ, պպտի տանձի մը չափ էր, ու
 ժանրութիւնը երսուն քրաթ: Պարսից
 շահին ունեցածն ալ 110400 լիբէ ըս-
 տէրլին կ'աժեցնեն:

Մարգարտը կ'իլլէ Արևելեան Հրդ-
 կաստանի ու Ամերիկայի ծովէն, մա-
 նաւանդ Մեքսիկոյի ծոցէն: Եւրոպայի
 ծովերէն խիստ քիչ կ'իլլէ: Արևելք ալ
 Պարսից ծովուն ծոցէն ու Երջանիկ Ա-
 րաբիոյ ծովեզերքէն կ'իլլէ՝ Մէյլան կըղ-
 զիին մտերէն ելածը ամենէն ազնիւն
 է. իսկ ձիափոնի ծովեզերքէն ելածը

անձն է ու փայլունութիւնը քիչ, անոր
 համար յարգ չունի:

Մարգարտ որսալու ամիսներն են
 մարտ ու ապրիլ, օգոստոս ու սեպտեմ-
 բեր. որչափ անձրևոտ ըլլայ տարին,
 այնչափ առատ կ'ըլլայ որսը: Լուրորդ-
 ները նաւերով դէպ 'ի խորը կ'իլլեն,
 ու ծովուն տակը իջնալու ատեն՝ ոտուը-
 նին ծանրոց կը կապեն որ՝ շիտակ վար
 իջնան և ալիքը գիրենք աստին անդին
 չտանի: Ձեռուընին ալ կաշիէ ձեռնոց
 կը դնեն որ ոտորէն քարերուն վրայէն
 փրցնելու ատեն՝ ձեռուընին չճեղքուի.
 ոմանք երկըթէ գործիք ալ կը տանին
 հետերնին՝ դիւրաւ փրցնելու համար:
 Ամեն մէկ լուրորդ ցանցէ տոպրակ մըն
 ալ հետը ունի, երկան չուանով մը ու-
 ըրուն ծայրը իր նաւուն կապած է. ու
 երբոր տոպրակը կը լեցուի, իր հետը
 անիկայ ալ վեր կը քաշեն: Երբեմն
 վաթսուն ոտքէն եւել ծովուն տակը
 խորունկը կ'իջնան, բայց լոյսերնին չի-
 պակսիր, որչափ խորունկը ինչնան՝ ծո-
 վուն տակը պայծառ կը տեսնան: Ամե-
 նէն մեծ վտանգներուն մէկը՝ խոշոր
 ձկներն են, որոնց երբեմն լուրորդները
 կերակուր կ'ըլլան: Վարպետ լուրորդ-
 ները ինչուան քառորդ մը ծովուն տա-
 կը կը դիմանան, առանց գործիքի՝ ա-
 ռանց բերանին սպունգ կապելու շուն
 չերնին բռնելով: Երբոր ալ չեն կրնար
 դիմանալ, տոպրակին չուանը քաշելով
 իմաց կու տան՝ գիրենք վեր քաշելու:

Ոստրէն բանալու ու մարգարտը մէ-
 ջէն հանելու համար՝ կրակ որ գործա-
 ծուի, մարգարտները կը դեղնին. անոր
 համար ծովեզերքը աւազին վրայ փո-
 սեր կը փորեն, ու ոստրէները անոնց
 մէջը լեցնելով՝ վրանին աւազ կը դի-
 զեն մարդու բարձրութեամբ, ու անանկ
 կը թողուն որ վրանին անձրև ու արև
 գայ. ինչուան կը մեռնի կենդանին ու
 միտը փտտելով՝ մարգարտները կը չոր-
 նան աւազին վրայ կը թափին: Ետքը
 կեղևներն ու աղտոնութիւնները վերցը-
 նելով, մնացածը կը մաղեն, ասանկով
 աւազէն կը զատուին մարգարտները.
 ետքն ալ քիչ մը ցանցառ մաղով՝ խո-

1 Տես 'ի հատ. ԺԱ. յեր. 44:

չոր մարդորիտները կը զատեն մանրե-
րէն, որոնք իբրև մարդորտի սերմանք
ածան կը ծախուին :

Սատափը որով կերպ կերպ փորուած-
ներ կը շինեն՝ մարդարտածին ոստրէին
կ'եղևները չեն, այլ ուրիշ ոստրէի մը :
Մէջի կողմը ինքիբեն ողորկ փայլուն ու
ճերմակ է, իսկ դրսի կողմէն առջի կու-
ղը կամ շապիկը որ կը հանեն՝ ներսի-
նին պէս ճերմակ դուրս կ'ելլէ,

Սոսերամարտից վրայ գիտելիք .

Ստենոք տէրութիւնները իրենց ծախ-
քովը մարդիկ կը պահէին որ իրարու
հետ սրով կուռին, ժողովուրդը զուար-
ճացրնելու համար : Ասոնցմէ 'ի զատ
գերիներուն ալ կու տային իրարու հետ
կուռիլ ակամայ . բայց իրեք տարի կը-
ուռելէն ետքը՝ ազատ կ'ընէին գերեմք :

Աս բանիս սկիզբը ասանկ եղած է
կ'ըսեն . հին ատենէ 'ի վեր սովորու-
թիւն էր բանտարկեալները կամ գե-
րիները զոհել երևելի մարդկանց հոգ-
ւոյն, մանաւանդ որոնց որ պատերազ-
մի մէջ կը մեռնէին . ինչպէս Ա. քիւ-
լէս ¹ Պատրիկի հոգւոյն տասուեր-
կու կտրիճ զոհեց . Ենէաս ալ ² գերի-
ներ խրկեց՝ որ Եւանդոս իր Պալլաս
զակին հոգւոյն զոհէ : Բայց որովհետև
խիստ յայտնի անգթութիւն էր խեղճ
մարդիկը անամնոց պէս սպաննել կամ
էրել, անոնք որ զոհ պիտոր ըլլային՝
հրաման կը տրուէր իրենց որ իրարու
հետ կուռին, որչափ որ կրնան՝ պաշտ-
պանեն իրենց կեանքը, դիմացինն ըս-
պաննելով : Աս կերպը առջինէն քիչ
անգթութիւն սեպեցին : Ասկէց առաջ
եկաւ սուսերամարտութեան արուեստ
դառնալը, ու անոր համար կրթարան-
ներ ու կրթիչներ հաստատուիլը : Կ'ը-
սեն թէ Բրուտոս, որ թագաւորութիւ-
նը վերցուց Հուլիանայէն, առջինը ե.
ղաւ որ աս գազանային հանդէսը իր հօ-

րը հոգւոյն համար ընել տուաւ : Առջի
բերանը մեռնողին գերեզմանին քովը
կ'ըլլար աս հանդէսը, կամ ուր որ ա-
նոր մարմինը կ'էրէին . բայց ետքը ամ-
փիթէատրոններու մէջ սկսան ընել, ու
անգթութիւնը խաղ ու սովորական զը-
ւարճութիւն դարձաւ . ինչուան առանձ-
նական մարդիկ ալ իրենց տանը մէջ
սեղանէն ետքը աս տեսարանը կու տա-
յին հրաւիրելոց :

Գերիներէն ու վարձկան սուսերա-
մարտներէն 'ի զատ՝ ուրիշներն ալ ստա-
կով իրենց կեանքը կը ծախէին : Վար-
ժապետը իրենց երդում ընել կու տար
որ կուռելէն չդադրին՝ ինչուան որ կը-
ուռողներուն մէկը չյնայ . անանկ որ՝
դադրողը մահապարտ կ'ըլլար : Յան-
ցանք էր նաև հառաչելը վէրք ընդու-
նողներուն, կամ յաղթուելու ատեն
փախչիլը՝ միայն երբոր մէկը ոսոխին
տակը ինկած անվախ կը սպասէր սուրը
սիրտը խոթելուն, անատենը կայսրը
կամ ժողովուրդը կրնային ազատել զին-
քը : Օգոստոս կայսրը վճիռ մը ըրաւ որ
ան ատեն միշտ ազատ ըլլայ տակը լի-
նողը :

Գերիներէն ու վարձկան սուսերա-
մարտներէն աս անգութ սովորութիւ-
նը աշխուականներուն ալ անցաւ . աս-
պետներ իրարու հետ խաղի համար կը
կուռէին օրով : Ատ անխեղք և ան-
կրօն մենամարտութիւնն ալ որ հիմայ
ոմանք Եւրոպացիներէն, մանաւանդ զի-
նուորականք, իբրև թէ իրենց պատիւը
պահելու համար կ'ընեն, նոյն անգութ
սովորութենէն առաջ եկած է :

Գլուխնին տաքցածին պէս՝ մենամար-
տութեան կը կանչեն դիմացինը : Մեր
օրը պատահեցաւ որ սրճանոցի մը մէջ
անգգամին մէկը պատուաւոր մարդու
մը նախատիւք ըրեր էր : Մարդը ըսեր
է իրեն . 'Ինչ ըրի քեզի որ զիս կը նա-
խատես : Անիկա պատճառը ըսելու տե-
ղը, զինքը մենամարտութեան կանչեր
է՝ ըսելով որ օրն ու տեղը ու զէնքը
ընտրէ : Ան ատենը պարոնը որ ուժով
մարդ մըն է եղեր՝ ըսեր է . Օրը աս օրս
է, տեղը աս տեղն է, զէնքն ալ ահաւա

1 Գիլք ԻԳ . Իլիական .
2 Գիլք ԺԱ . Ենէական .